

TÓ

*Az égnek ember arca volt
Poshadó vizekben nézte kék szemét
És unottan ringatta az összegyűrt palackot*

*Tudhatnád hogy kicsit sem érdekel
Nem örülök ha gyermek születik
Árva lesz utóbb mint mások is
Nyomorát majd egyedül viszi*

*Nem siratom meg a holtakat
Senkik voltak
S végre vége lett
Közöm ha bármi volna rájuk
Poshadó vízben nézem a kék eget*

KÖVEK

*Egymáshoz csupaszodva állunk az időben
Mint a kövek
Feketét fest ránk
Súlyos kikelet
Meztelen kődarab otthon a helyed
Építs építs hegyeket*

KORAI FAGY

*Szeptember vége
Mondják háború zajlik
Itt nem tudunk semmiről
Tegnap bevásároltam
Mint máskor
Nálunk más a gond
A kóbor kutya a koldusok a rossz utak
A drágaság
Hogy korán jön a fagy
És Erzsébet napra az emlékműre
Nem lesz
Csak feketeközepű krizantém*

*A férfiak sejtenek valamit
Ki jószántából ment a frontra
Vagy kinek szájába behívót tömtek
Mind félnek imádkoznak
Kérik a rögzöt hogy rejtse el
Vagy vízumot váltnak
Nem jönnek vissza*

*Idegen ajkúak töltik meg a várost
Ismeretlenek súgják
Menj el
Hagyd hátra a temetőt
Engedj el minden hisztériát
Hátra se nézz
Más is így tesz
Lásd jó nekik
Hitelből házat is vehetsz
Menj mosolyogj
Integess nekünk
Már tisztítjuk otthonod ablakát*

CAMPANELLA

*Már nem divat, hogy a költő legyen
A legnagyobb kurvapecér,
Sem részeges, szent, ha kell, hős forradalmár.
Csak rendesen, szépen.
Negyven körül asszony és legalább két gyerek,
Fiú és lány, mert úgy dukál.
Biztos munkahely a hivatás mellé,
Mert a sarki boltban nincs hitel.
És nem ám lelegeli a zöld hagymaszárat,
Mert pont jutott zsíroskenyér!
És a pártban szilárdan áll,
Egyházban aktivista, nem henyél.
Reggelente hatkor ébred,
Munkába viszi az asszonymépet, mert rendje,
módja van.*

*Készen lett tehát a költő,
Mindenről mindent megtanult.
Verse lába oly csinos,
Írni nem is vágyik többé...
Tölts még egy kört, jó csapos!*